

Iktatószám: NAIH-6334-4/2022.

Tárgy: határozat megismételt
adatvédelmi hatósági
eljárásban

HATÁROZAT

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: Hatóság) [...] ([...]a továbbiakban: Kérelmező) 2021. március 11-én benyújtott kérelmére a [...] ([...], a továbbiakban: Kérelmezett) szemben indult eljárásban hozott NAIH-3414-12/2021. számú határozat rendelkező részének VIII. pontját érintően a Fővárosi Törvényszék 2022. június 3-án kelt, 105.K.700.232/2022/10. számú ítéletével elrendelt, 2022. július 7-én hivatalból indult megismételt adatvédelmi hatósági eljárásban az alábbi döntést hozza:

A NAIH-3414-12/2021. számú határozat I. és II. pontjában megállapított jogsértés miatt a Hatóság a Kérelmezettet

500 000 Ft, azaz ötszázezer forint adatvédelmi bírságnak

a jelen határozat véglegessé válásától számított 30 napon belüli megfizetésére kötelezi.

A bírságot a Hatóság központosított bevételek beszedése célelszámolási forintszámlája (10032000-01040425-00000000 Központosított beszedési számla IBAN: HU83 1003 2000 0104 0425 0000 0000) javára kell megfizetni. Az összeg átutalásakor a NAIH-6334/2022. BÍRS. számra kell hivatkozni.

Ha a Kérelmezett a bírságfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot köteles fizetni. A késedelmi pótlék mértéke a törvényes kamat, amely a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyezik meg.

A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Hatóság elrendeli a határozat végrehajtását.

A jelen határozattal szemben közigazgatási úton jogorvoslatnak nincs helye, de az a közléstől számított 30 napon belül a Fővárosi Törvényszékhez címzett keresetlevéllel közigazgatási perben megtámadható. A keresetlevelet a Hatósághoz kell benyújtani, elektronikusan,¹ amely azt az ügy irataival együtt továbbítja a bíróságnak. A teljes személyes illetékmentességben nem részesülők számára a közigazgatási per illetéke 30 000 Ft, a per tárgyi illetékfeljegyzési jog alá esik. A Fővárosi Törvényszék előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

1 A közigazgatási per kezdeményezésére a NAIH_K01 elnevezésű űrlap szolgál: [NAIH_K01 űrlap](#) (2019.09.16) Az űrlap az általános nyomtatványkitöltő program ([ÁNYK program](#)) alkalmazásával tölthető ki.

INDOKOLÁS

I. Tényállás

I.1.A NAIH-3414/2021. számú hatósági eljárás

A Kérelmező 2018. július 25. napjától kezdődően a Kérelmezett állományában Magyarország Nagykövetségén [...] -ban teljesített tartós külszolgálatot mint [...]. A fogadó állam csak a Kérelmezett előzetes írásos engedélyével volt elhagyható.

A Kérelmezett a Kérelmező kormányzati jogviszonyát 2020. március 24-i hatállyal megszüntette, mely döntéssel szemben a Kérelmező jogvitát kezdeményezett a Közszolgálati Döntőbizottságnál (a továbbiakban: KDB).

A Kérelmező a KDB eljárása során szerzett tudomást bizonyos, a Kérelmezett kezelésében lévő, rá vonatkozó iratokról. 2020. szeptember 2-án és szeptember 11-én az iratokra vonatkozóan hozzáférési kérelemmel fordult a Kérelmezetthez. A Kérelmezett a hozzáférési kérelmet a folyamatban lévő jogvitára és a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (Kit.) egyes rendelkezéseire hivatkozással megtagadta.

A KDB eljárást követő közszolgálati perben a bíróság kötelezése alapján a Kérelmező az iratok egy részének tartalmát megismerte.

A Kérelmező a Hatósághoz intézett, 2021. március 11-i kérelmében (a továbbiakban: kérelem) adatvédelmi hatósági eljárás lefolytatását kérte.

Sérelmezte egyebek mellett, hogy a KDB előtt a Kérelmezett olyan, a saját egészségügyi adatait tartalmazó belső iratokat is felhasznált, amelynek létezéséről tájékoztatást a Kérelmezettől nem kapott, és az irat kiadását is megfelelő indok nélkül tagadták meg tőle. Ennek révén nem volt lehetősége megfelelő mértékben tájékozódni a jogviszonya megszüntetésének indokairól, továbbá arról sem, hogy a Kérelmezett milyen iratokat kezel róla, amelyekkel kapcsolatban nem volt lehetősége érintetti jogait gyakorolni.

A Kérelmező kérte a Hatóság eljárását a jogsértés orvoslásában, és kérte a Hatóságot, hogy kötelezze a Kérelmezettet

- a) Tartós külszolgálati és kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnésével kapcsolatban keletkező valamennyi, személyes és különleges, ideértve az egészségügyi adatokat tartalmazó iratok részére, mint érintett részére történő megküldésére és a vonatkozó adatokkal kapcsolatos teljeskörű adatvédelmi tájékoztató igazolható módon történő nyújtására;
- b) Különösen, de ne kizárólagosan adja ki részére a 2020. március 24. napján [...]ból érkezett [...] számú [...] iratot (Távirat), valamint [...],[...] és [...] közszolgálati jogviszonya megszüntetésére vonatkozó, azt közvetlenül megelőző e-mailjeit (E-mail), amelyre a Személyügyi Főosztály hivatkozik a 2020. március 31-i keltezésű iratban.
- c) Fentiek mellett adjon külön tájékoztatást, hogy a fenti iratokat és egyéb ügyben keletkezett, számára nem ismertett iratokat, adatokat milyen címzetti kör ismerte meg, ismerheti meg és azokat a Kérelmezett milyen jogcímen, hogyan és meddig kezeli, figyelemmel a közszolgálati jogviszonya megszűnése idején hatályos jogszabályokra.

A kérelem nyomán a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 (EU) rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet vagy

GDPR) 57. cikk (1) bekezdés f) pontja és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 60. § (1) bekezdése alapján adatvédelmi hatósági eljárás folyt.

A Hatóság a NAIH-3414-12/2021. számú határozatában megállapította, hogy a Kérelmező zavarodottságára, mentális állapotára tett leírásokkal (a továbbiakban: Leírások) kezelésével a Kérelmezett a Kérelmezőre vonatkozó egészségügyi adatot kezelte, amelyre a Kérelmező kormányzati jogviszonyának megszűnésével összefüggésben döntést alapozott.

A Hatóság a NAIH-3414-12/2021. számú határozatában a Kérelmező kérelmének részben helyt adott és megállapította, hogy a Kérelmezett jogszerű indok nélkül tagadta meg a Kérelmező hozzáférési kérelmének teljesítését, ezzel a Kérelmezett megsértette az általános adatvédelmi rendelet 12. cikk (4) bekezdését és 15. cikk (3) bekezdését (NAIH-3414-12/2021. számú határozat I. pont), illetve megállapította, hogy a Kérelmezett nem adott a Kérelmező jogviszonya megszűnésével kapcsolatban kezelt adatokra vonatkozó teljes körű tájékoztatást, ezzel megsértette az általános adatvédelmi rendelet 14. cikkét (NAIH-3414-12/2021. számú határozat II. pont).

A Hatóság továbbá utasította a Kérelmezettet, hogy adjon a Kérelmező részére a jogviszonya megszűnésével kapcsolatban kezelt adatokra vonatkozó teljes körű tájékoztatást, hogy az adatokat milyen címzetti kör ismerte meg, ismerheti meg és azokat a Kérelmezett milyen jogcímen, hogyan és meddig kezeli, figyelemmel a közszolgálati jogviszonya megszűnése idején hatályos jogszabályokra (NAIH-3414-12/2021. számú határozat III. pont), valamint, hogy teljesítse Kérelmező hozzáférési kérelmét másolat formájában a Kérelmező berendelési kérelme és az arra adott válasz vonatkozásában (NAIH-3414-12/2021. számú határozat IV. pont).

A Kérelmező további kérelmeit elutasította.

A megállapított jogsértés miatt a Hatóság a Kérelmezettet 600 000 Ft, azaz hatszázezer forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.

A Hatóság a bírságkiszabás során az alábbi körülményeket bírságnövelő körülményként értékelte:

- a jogsértés súlyosnak minősül, mert az adatkezelés kihatással volt a Kérelmező jogviszonyának megszűnésére, és a Kérelmezőnek nem volt tudomása a rá vonatkozó adatok kezeléséről [GDPR 83. cikk (2) bekezdés a) pont];
- az adatkezelő az adatkezelést a jogvitás eljárásban az érintett ellenében használta [GDPR 83. cikk (2) bekezdés c) pont];
- a megállapított adatvédelmi jogsértés a személyes adatok különleges kategóriáit érinti [GDPR 83. cikk (2) bekezdés g) pont];

A Hatóság a bírságkiszabás során az alábbi körülményeket bírságsökkentő körülményként értékelte:

- gondatlanságra utal az, hogy a Kérelmezett téves jogértelmezéssel helytelenül ítélte meg, milyen okok alapozzák meg a hozzáférési jog korlátozását [GDPR 83. cikk (2) bekezdés b) pont];
- a Kérelmezett első alkalommal sértette meg adatvédelmi hatósági eljárásban megállapítottan a GDPR rendelkezéseit, korábban releváns jogsértést nem követett el [GDPR 83. cikk (2) bekezdés e) pont]. Az 5808/2020/V. ügy szerinti jogsértés vizsgálati eljárásban került megállapításra, ezért ez jelen ügyben nem volt releváns.

A Hatóság figyelembe vette továbbá, hogy

- a jogsértés egyetlen személyt érintett [GDPR 83. cikk (2) a) pont]

- a Kérelmezett eleget tett a Hatóság felé fennálló együttműködési kötelezettségének [GDPR 83. cikk (2) bekezdés f) pont]

A bíróság összegét a Hatóság jogszabályon alapuló mérlegelési jogkörében eljárva határozta meg. A bíróság az Infotv. 61. § (4) bekezdés b) pontja alapján a költségvetési szervre kiszabható maximális bírságösszeg 3 %-a volt.

A Hatóság itt jegyzi meg, hogy a hivatkozott jogszabályhely helyesen az Infotv. 61. § (4) bekezdés b) pontja, amely a NAIH-3414-12/2021. számú határozat 28. oldalán tévesen Infotv. 60. § (4) bekezdés b) pontjaként szerepelt. Ez azonban a Kérelmezett keresetében előadottakkal ellentétben nem okozta azt, hogy a Hatóság téves, nem létező jogszabályhelyre alapította volna a bírság összegét, mert a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.232/2022/10. számú ítéletének [28] bekezdése is rögzíti, hogy a nem létező jogszabályhelyre való hivatkozás nyilvánvaló elírás volt, amely az ügy érdemével összefüggésbe hozható jogszabálysértés nem lehetett, és a határozat 17. oldalán citált Infotv. 61. § (4) bekezdés b) pontja egyúttal adekvát volt.

I.2. A Kérelmezett keresete

A Kérelmezett keresetében a Hatóság határozatának megváltoztatásával a kérelem teljes elutasítását, másodlagosan megváltoztatással a bírság összegének mérséklését, harmadlagosan a Hatóság határozatának megsemmisítését, és a Hatóság új eljárásra kötelezését kérte.

Előadta, hogy egészségügyi adatot nem kezelte, a Kérelmező irányába tájékoztatási kötelezettsége az általános adatvédelmi rendelet 14. cikk (5) bekezdése szerint nem volt, mert a Kérelmező nyilvánvalóan rendelkezett a saját maga által szerkesztett irattal, a Berendelési dokumentumot pedig legkésőbb a közszolgálati perben megismerte, a hozzáférés megtagadását illetően hangsúlyozta, hogy nem volt köteles a saját számára hátrányos, a közszolgálati jogviták bizonyítási eljárását kiüresítő helyzetet teremteni azzal, hogy a Kérelmező rendelkezésére bocsát olyan bizalmas belső háttéranyagot, amelyet a Kérelmező nem ellenőrizhető módon fel is használhat. A bírságkiszabást – az annak jogalapját vitató érvelésen túl – összecszerűségében is jogszabálysértőnek tartotta, mert a Kérelmező jogviszonyának megszüntetésében nem feltétlenül a háttéranyagoknak, hanem a szolgálati hely idő előtti elhagyásának volt jelentősége, a jogvita eljárásban jogszerűen használt fel és továbbított adatokat a Kérelmezővel szemben, melynek célja a saját érdekeinek védelme és az érdemi védekezéshez való joga volt.

I.3. A bíróság ítélete

A Fővárosi Törvényszék 105.K.700.232/2022/10. számú ítéletével a Hatóság NAIH-3414-12/2021. számú határozatának a Kérelmezettet hatszázezer forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelező VIII. pontját megsemmisítette, és e részben a Hatóságot új eljárásra kötelezte. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A bíróság az egészségügyi adatok minősítése tárgyában a Hatóság értelmezését ítélte jogszerűnek. A bíróság megállapította, hogy az általános adatvédelmi rendelet kiemelt fogalommeghatározásának nyelvtani értelmezésével nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy egészségügyi adatnak kizárólag az egészségügyi ellátórendszeren belül keletkező adat minősül. A Hatóság határozatában kifejtett megközelítés (mely az adatkezelés célját az egészségi állapotra vonatkozó következtetéshez rendeli) nem eredményezi az egészségügyi adatok körének parttalan kiszélesítését sem. A Leírás folytán a Távirat és a Berendelési dokumentum is egyértelműen a Kérelmező egészségi állapotára vonatkozó véleményt tartalmazott, melynek célja – a szóban forgó dokumentumok tartalmára és keletkezésének körülményeire tekintettel – a Kérelmező egészségi (szellemi) állapotára vonatkozó következtetés levonása volt, függetlenül attól, hogy ez nem az egészségügyi ellátórendszer keretein belül és nem orvos által történt, valamint attól is függetlenül, hogy a kérelmezői jogviszony

megszüntetésének okát a Kérelmezett mennyiben azonosította más ténnyel (állomáshely engedély nélküli elhagyása). A bíróság megjegyezte, hogy a Berendelési dokumentum tanúsága szerint a Kérelmező mentális helyzete és az állomáshely engedély nélküli elhagyása között közvetlen összefüggés volt.

Az ítélet rögzítette, hogy a Hatóság a perben nem vitatott tények helyes értékelésével állapította meg a Kérelmezett tájékoztatási kötelezettségét, és annak megsértését. Az ítélet a továbbiakban kifejtette, miszerint a Kérelmezett sem vitatta, hogy az érintettől különböző forrásból származó személyes adatok kezelése esetén az általános adatvédelmi rendelet 14. cikkét alkalmazni kell. Amennyiben az érintett nem is tudja, hogy az adatkezelő a személyes adatait kezeli, úgy fogalmilag kizárt, hogy az érintett ezen adatkezeléssel összefüggően a 14. cikk (1)-(2) bekezdéseiben foglalt bármilyen információval rendelkezzen. A Kérelmezett a tájékoztatási kötelezettség megsértését tekintve szükségtelenül hivatkozott arra, hogy a Kérelmező a saját maga által szerkesztett iratot (ideiglenes berendelési kérelem) ismerte, hiszen a Hatóság a tájékoztatási kötelezettség megsértését nem erre az iratra, hanem a Berendelési dokumentumra, a Távira, és az E-mailre vonatkoztatva állapította meg (NAIH-3414-12/2021. sz. határozat 23. oldal 2. bekezdés). Kétségtelen, hogy a Kérelmező a Berendelési dokumentumot a közszolgálati perben megismerte, e körülményre ugyanakkor a Kérelmezett a megelőző eljárásban nem hivatkozott, de ha hivatkoz(hat)ott (is) volna, mindez – az adatkezelés kezdetétől annak Kérelmező általi megismeréséig eltelt időtartamra figyelemmel – a jogsértés megállapítását nem zárhatta ki.

A bíróság szerint a Hatóság helytállóan rögzítette azt is, hogy a hozzáférési kérelem teljesítése független az általános adatvédelmi rendelet 14. cikk szerinti tájékoztatási kötelezettségtől, és ez utóbbi alóli – a jelen jogvitában fentiek szerint nem releváns – mentesüléstől. A hozzáférési kérelem elutasításának okát a Kérelmezett a jogviszony megszüntetése miatt keletkezett jogvita eredményességéhez fűződő érdekében jelölte meg. Ilyen ok miatt azonban az általános adatvédelmi rendelet 15. cikk (3) bekezdése csak akkor korlátozható, ha ezt a tagállami jog a 23. cikk a felperes által hivatkozott j) pontján [megj.: az ítélet tartalmazza a 23. cikk j) pontra utalást, a hivatkozás helyesen 23. cikk (1) bekezdés j) pont] keresztül kifejezetten előírja. Tekintettel arra, hogy az általános adatvédelmi rendelet utóbbi rendelkezésének címzettje a jogalkotó, a közszolgálati jogviták eljárási rendjét leíró jogszabályok pedig a perbeli jogvitára vonatkozatható korlátozó rendelkezéseket nem tartalmaznak (attól függetlenül sem, hogy az adatkezelés belső iratokkal történik-e), a Kérelmezett a Kérelmező hozzáférési kérelmét jogellenesen tagadta meg. A bíróság kimondta, hogy a Kérelmezett kétségtelenül nem köteles a maga számára előnytelen eljárásjogi cselekményeket tenni a közszolgálati jogvitában, azonban erre hivatkozva adatkezelőként az érintett felé teljesítendő jogszabályban előírt kötelezettségét sem hagyhatja figyelmen kívül.

Az ítélet kimondta, miszerint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85.§ (5) bekezdése szerint mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e. A bíróság megállapította, hogy a Hatóság az adatkezelés kérelmezői jogviszony megszüntetésére való hatását logikusan értékelte bírságnövelő tényezőként, hiszen a Kérelmezett által hangsúlyozott másik ok (állomáshely elhagyása) is közvetlen összefüggésben állt a kérelmező egészségügyi adatainak kezelésével.

Az ítélet szerint a kereset abban volt alapos, hogy a Hatóság okszerűtlenül értékelte bírságnövelő szempontként azt, hogy a Kérelmezett az adatkezelést a jogvita eljárásban a Kérelmező ellenében használta, mert e tény a jogvita eljárás természetéből, és a szabad bizonyítás elvéből szükségképpen következik, az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdésének c) pontjára vonatkozatható súlyosító szempontként (kárenyhítés elmaradásaként) pedig semmiképp nem értékelhető. E körülmény bírságnövelő szempont okszerűen amiatt sem lehetett, mert az adatkezelés

jogalapjának vizsgálata a megelőző eljárás tárgyát nem képezte (NAIH-3414-12/2021. sz. határozat 21. oldal 2. bekezdése).

Az ítélet összefoglalásaként a bíróság rögzítette, hogy a Hatóság határozata jogszerű volt a Kérelmezett terhére megállapított jogsértések tekintetében, így a bírságkiszabás jogalapja fennáll. A mérlegelési jogkörét ugyanakkor a Hatóság részben, de az ügy érdemére kihatóan nem a Kp. 85.§ (5) bekezdésének megfelelően gyakorolta.

A bíróság rögzítette továbbá, hogy a Hatóság határozatának megváltoztatására nem jogosult, ezért annak az adatvédelmi bírság összegét és annak fizetésre kötelezését tartalmazó rendelkezését a Kp. 89.§ (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette, és e körben a Hatóságot új eljárásra kötelezte, ezt meghaladóan az alaptalan keresetet a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja szerint elutasította.

Az ítélet szerint a megismételt eljárásban a Hatóságnak a bírságkiszabásról az ügy összes körülményét okszerűen mérlegelve kell ismét döntenie, azzal, hogy az adatkezelés jogvitában való felhasználása a felperes terhére súlyosító (bírságnövelő) tényezőként nem vehető figyelembe. A megismételt eljárásban alkalmazandó adatvédelmi bírság összege nem érheti el a 600.000 forintot.

I.4. A megismételt eljárás

2022. augusztus 16-án Hatóság nyilatkozattételre hívta fel a Kérelmezettet minden olyan tényre és körülményre vonatkozóan, amelyet szeretne, hogy a Hatóság a megismételt eljárásában figyelembe vegyen. A Kérelmezett 2022. augusztus 25-én tett nyilatkozatában rögzítette, hogy a NAIH-3414/2021. számú eljárásban tett valamennyi nyilatkozatát változatlanul fenntartja, és kérte a Hatóságot, hogy azokat jelen eljárásban is vegye figyelembe.

Idézte az általános adatvédelmi rendelet 23. cikk (1) bekezdését, és kifejtette, hogy nem ért egyet a Hatóság NAIH-3414-12/2021. számú határozatában kifejtett érvelésével, miszerint a hozzáférés megtagadásakor a Kérelmezett saját érdekére nem hivatkozhat. Az általános adatvédelmi rendelet 15. cikk (1) és (3) bekezdésére hivatkozva előadta, hogy a Kérelmezett saját magára hátrányos helyzetet lenne köteles teremteni, és kiüresedne a közszolgálati jogviták bizonyítási eljárása is, hiszen bizalmas, belső háttéranyagokat kellett volna a Kérelmező rendelkezésére bocsátani, melyeket a Kérelmező ellenőrizhetetlen módon felhasználhatott volna.

A Kérelmezővel szembeni jogvitás eljárásban a Kérelmezettnek jogszabály biztosította lehetősége volt arra, hogy az érintett ellen adatokat használjon fel, a Kérelmező adatainak továbbítása a KDB részére jogszabályban foglaltak teljesítése érdekében történt, célja a Kérelmező által indított eljárásban a Kérelmezett érdekeinek védelme, képviselte volt.

A Fővárosi Törvényszék 2022. június 22-én kelt 105.K.700.232/2022/10. számú ítéletének vonatkozásában előadta, hogy az ítélet szerint a kereset abban volt alapos, hogy a Hatóság okszerűtlenül értékelte bírságnövelő szempontként azt, hogy a Kérelmezett az adatkezelést jogvitás eljárásban a Kérelmező ellenében használta, mert e tény a jogvitás eljárás természetéből és a szabad bizonyítás elvéből szükségképpen következik, az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdésének c) pontjára vonatkoztatható súlyosító szempontként (kárenyhítés elmaradásaként) pedig semmiképp nem értékelhető. E körülmény bírságnövelő szempont okszerűen amiatt sem lehetett, mert az adatkezelés jogalapjának vizsgálata a megelőző eljárás tárgyát nem képezte (NAIH-3414-12/2021. számú határozat 21. o. 2. bek.). A Törvényszék által elrendelt, megismételt eljárásban a Hatóságnak a bírságkiszabásról az ügy összes körülményét okszerűen mérlegelve kell ismét döntenie azzal, hogy az adatkezelés jogvitában való felhasználása a Kérelmezett terhére súlyosító (bírságnövelő) tényezőként nem vehető figyelembe, és a megismételt eljárásban alkalmazandó adatvédelmi bírság összege nem érheti el a 600 000 forintot.

II. Alkalmazott jogszabályi rendelkezések

Az általános adatvédelmi rendelet hatálya alá tartozó adatkezelésre az Infotv. 2. § (2) bekezdése szerint az általános adatvédelmi rendeletet az ott megjelölt rendelkezésekben kiegészítésekkel kell alkalmazni.

Az Infotv. 2. § (2) bekezdése szerint „Személyes adatoknak az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) hatálya alá tartozó kezelésére az általános adatvédelmi rendeletet a III-V. és a VI/A. Fejezetben, valamint a 3. § 3., 4., 6., 11., 12., 13., 16., 17., 21., 23-24. pontjában, a 4. § (5) bekezdésében, az 5. § (3)-(5), (7) és (8) bekezdésében, a 13. § (2) bekezdésében, a 23. §-ban, a 25. §-ban, a 25/G. § (3), (4) és (6) bekezdésében, a 25/H. § (2) bekezdésében, a 25/M. § (2) bekezdésében, a 25/N. §-ban, az 51/A. § (1) bekezdésében, az 52-54. §-ban, az 55. § (1)-(2) bekezdésében, az 56-60. §-ban, a 60/A. § (1)-(3) és (6) bekezdésében, a 61. § (1) bekezdés a) és c) pontjában, a 61. § (2) és (3) bekezdésében, (4) bekezdés b) pontjában és (6)-(10) bekezdésében, a 62-71. §-ban, a 72. §-ban, a 75. § (1)-(5) bekezdésében, a 75/A. §-ban és az 1. mellékletben meghatározott kiegészítésekkel kell alkalmazni.”

Az általános adatvédelmi rendelet eltérő rendelkezése hiányában az adatvédelmi hatósági eljárásra az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) rendelkezéseit kell alkalmazni az Infotv-ben meghatározott eltérésekkel.

Az Ákr. 7. §-a alapján az adatvédelmi hatósági eljárásra az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az Ákr. 103. § (1) bekezdése alapján a hivatalból indult hatósági eljárásban az Ákr.-nek a kérelemre indult eljárásokra vonatkozó rendelkezéseit az Ákr. 103. és 104. §-ában foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

Az Ákr. 104. § (1) bekezdés b) pontja értelmében hatóság az illetékességi területén hivatalból megindítja az eljárást, ha erre bíróság kötelezte.

Az általános adatvédelmi rendelet 58. cikke alapján: (2) A felügyeleti hatóság korrekciós hatáskörében eljárva:

a) figyelmezteti az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy egyes tervezett adatkezelési tevékenységei valószínűsíthetően sértik e rendelet rendelkezéseit;

b) elmarasztalja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, ha adatkezelési tevékenysége megsértette e rendelet rendelkezéseit;

c) utasítja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy teljesítse az érintettnek az e rendelet szerinti jogai gyakorlására vonatkozó kérelmét;

d) utasítja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy adatkezelési műveleteit - adott esetben meghatározott módon és meghatározott időn belül - hozza összhangba e rendelet rendelkezéseivel;

e) utasítja az adatkezelőt, hogy tájékoztassa az érintettet az adatvédelmi incidensről;

f) átmenetileg vagy véglegesen korlátozza az adatkezelést, ideértve az adatkezelés megtiltását is;

g) a 16., 17., illetve a 18. cikkben foglaltaknak megfelelően elrendeli a személyes adatok helyesbítését, vagy törlését, illetve az adatkezelés korlátozását, valamint a 17. cikk (2) bekezdésének és a 19. cikknek megfelelően elrendeli azon címzettek erről való értesítését, akikkel vagy amelyekkel a személyes adatokat közölték;

h) visszavonja a tanúsítványt vagy utasítja a tanúsító szervezetet a 42. és a 43. cikknek megfelelően kiadott tanúsítvány visszavonására, vagy utasítja a tanúsító szervezetet, hogy ne adja ki a tanúsítványt, ha a tanúsítás feltételei nem vagy már nem teljesülnek;

i) a 83. cikknek megfelelően közigazgatási bírságot szab ki, az adott eset körülményeitől függően az e bekezdésben említett intézkedéseken túlmenően vagy azok helyett; és

j) elrendeli a harmadik országbeli címzett vagy nemzetközi szervezet felé irányuló adatáramlás felfüggesztését.

Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke szerint:

„(1) Valamennyi felügyeleti hatóság biztosítja, hogy e rendeletnek a (4), (5), (6) bekezdésben említett megsértése miatt az e cikk alapján kiszabott közigazgatási bírságok minden egyes esetben hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek.

(2) A közigazgatási bírságokat az adott eset körülményeitől függően az 58. cikk (2) bekezdésének a)-h) és j) pontjában említett intézkedések mellett vagy helyett kell kiszabni. Annak eldöntésekor, hogy szükség van-e közigazgatási bírság kiszabására, illetve a közigazgatási bírság összegének megállapításakor minden egyes esetben kellőképpen figyelembe kell venni a következőket:

a) a jogsértés jellege, súlyossága és időtartama, figyelembe véve a szóban forgó adatkezelés jellegét, körét vagy célját, továbbá azon érintettek száma, akiket a jogsértés érint, valamint az általuk elszenvedett kár mértéke;

b) a jogsértés szándékos vagy gondatlan jellege;

c) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó részéről az érintettek által elszenvedett kár enyhítése érdekében tett bármely intézkedés;

d) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó felelősségének mértéke, figyelembe véve az általa a 25. és 32. cikk alapján fogantatosított technikai és szervezési intézkedéseket;

e) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó által korábban elkövetett releváns jogsértések;

f) a felügyeleti hatósággal a jogsértés orvoslása és a jogsértés esetlegesen negatív hatásainak enyhítése érdekében folytatott együttműködés mértéke;

g) a jogsértés által érintett személyes adatok kategóriái;

h) az, ahogyan a felügyeleti hatóság tudomást szerzett a jogsértésről, különös tekintettel arra, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó jelentette-e be a jogsértést, és ha igen, milyen részletességgel;

i) ha az érintett adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval szemben korábban - ugyanabban a tárgyban - elrendelték az 58. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések valamelyikét, a szóban forgó intézkedéseknek való megfelelés;

j) az, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tartotta-e magát a 40. cikk szerinti jóváhagyott magatartási kódexekhez vagy a 42. cikk szerinti jóváhagyott tanúsítási mechanizmusokhoz; valamint

k) az eset körülményei szempontjából releváns egyéb súlyosbító vagy enyhítő tényezők, például a jogsértés közvetlen vagy közvetett következményeként szerzett pénzügyi haszon vagy elkerült veszteség.

(5) Az alábbi rendelkezések megsértését - a (2) bekezdéssel összhangban - legfeljebb 20 000 000 EUR összegű közigazgatási bírsággal, illetve a vállalkozások esetében az előző pénzügyi év teljes éves világszerte forgalmának legfeljebb 4%-át kitevő összeggel kell sújtani, azzal, hogy a kettő közül a magasabb összeget kell kiszabni:

a) az adatkezelés elvei - ideértve a hozzájárulás feltételeit - az 5., 6., 7. és 9. cikknek megfelelően;

b) az érintettek jogai a 12-22. cikknek megfelelően;

c) személyes adatoknak harmadik országba címzett vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítása a 44-49. cikknek megfelelően;

d) a IX. fejezet alapján elfogadott tagállami jog szerinti kötelezettségek;

e) a felügyeleti hatóság 58. cikk (2) bekezdése szerinti utasításának, illetve az adatkezelés átmeneti vagy végleges korlátozására vagy az adatáramlás felfüggesztésére vonatkozó felszólításának be nem tartása vagy az 58. cikk (1) bekezdését megsértve a hozzáférés biztosításának elmulasztása.

(7) A felügyeleti hatóságok 58. cikk (2) bekezdése szerinti korrekciós hatáskörének sérelme nélkül, minden egyes tagállam megállapíthatja az arra vonatkozó szabályokat, hogy az adott tagállami székhelyű közhatalmi vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervvel szemben kiszabható-e közigazgatási bírság, és ha igen, milyen mértékű.”

Az Infotv. 61. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hatóság a határozatában az általános adatvédelmi rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazhatja.

Az Infotv. 75/A. § szerint a Hatóság az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2)-(6) bekezdésében foglalt hatásköreit az arányosság elvének figyelembevételével gyakorolja, különösen azzal, hogy a személyes adatok kezelésére vonatkozó - jogszabályban vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott - előírások első alkalommal történő megsértése esetén a jogsértés

orvoslása iránt - az általános adatvédelmi rendelet 58. cikkével összhangban - elsősorban az adatkezelő vagy adatfeldolgozó figyelmeztetésével intézkedik.

Az Infotv. 61. § (4) bekezdése b) pontja alapján a bírság mértéke százezertől húszmillió forintig terjedhet, ha az adatvédelmi hatósági eljárásban hozott határozatban kiszabott bírság megfizetésére Kérelmezett költségvetési szerv, az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke szerint kiszabott bírság esetén.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdése értelmében: ha a bíróság a jogsértést - a kereset alapján vagy hivatalból - megállapítja,

b) szükség esetén a közigazgatási cselekmény megsemmisítése, hatályon kívül helyezése, illetve az általános hatályú rendelkezés ügyben való alkalmazásának kizárása mellett a közigazgatási szervet új eljárásra kötelezi.

96. § A közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessek.

97. § (4) A bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket.

III. Az ítéletben meghatározottak szerinti, bírság kiszabására vonatkozó döntés

A Fővárosi Törvényszék a 2022. június 3-án kelt 105.K.700.232/2022/10. számú ítéletével a Hatóság NAIH-3414-12/2021. számú határozat rendelkező részének VIII. pontját megsemmisítette és e részben a Hatóságot új eljárásra kötelezte. A Hatóság a Fővárosi Törvényszék ítéletét 2022. július 7. napján vette kézhez, a megismételt adatvédelmi hatósági eljárás ezen a napon indult.

A jelen megismételt hatósági eljárás tárgya a bírságkiszabásról való döntés az ítéletben foglaltak figyelembe vételével, amely szerint az adatkezelés jogvitában való felhasználása a Kérelmezett terhére súlyosbító (bírságnövelő) tényezőként nem vehető figyelembe, a megismételt eljárásban alkalmazható adatvédelmi bírság nem érheti el a 600 000 forintot.

A Kérelmezett azon nyilatkozatát, hogy nem ért egyet a Hatóság NAIH-3414-12/2021. számú határozatában kifejtett érvelésével, miszerint a hozzáférés megtagadásakor a Kérelmezett saját érdekére nem hivatkozhat, a Hatóság jelen eljárásban nem vette figyelembe, mert a megismételt jelen eljárásnak a Kp. 96. §-a és 97. § (4) bekezdése alapján nem volt és nem is lehetett tárgya, erről a Fővárosi Törvényszék ítélete egyértelmű megállapítást tartalmaz. Az ítélet rögzítette, hogy bár a Kérelmezett nem köteles a maga számára előnytelen eljárásjogi cselekményeket tenni a közszolgálati jogvitában, azonban erre hivatkozva adatkezelőként az érintett felé teljesítendő jogszabályban előírt kötelezettségét – kifejezett hazai korlátozó jogszabályi rendelkezés hiányában – sem hagyhatja figyelmen kívül, és kimondta, hogy a Kérelmezett a Kérelmező hozzáférési kérelmét jogellenesen tagadta meg (ítélet [25] bekezdés).

A Hatóság jelen eljárásban megvizsgálta, hogy indokolt-e a Kérelmezettel szemben a NAIH-3414-12/2021. számú határozatban megállapított jogsértés esetében adatvédelmi bírság kiszabása. A Hatóság a szankció meghatározása során figyelembe vette azt, hogy a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.232/2022/10. számú ítélete kizárólag egyetlen bírságkiszabási körülmény mérlegelése tekintetében nem fogadta el a Hatóság határozatát, a rendelkező rész minden megállapítását, intézkedését hatályában fenntartotta. A Kérelmezett terhére megállapított jogsértések tekintetében a bírságkiszabás jogalapja változatlan tartalommal áll fenn.

Minderre tekintettel a Hatóság az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdése és az Infotv. 75/A. §-a alapján mérlegelte az ügy összes körülményét. Tekintettel az ügy körülményeire a Hatóság megállapította, hogy a NAIH-3414-12/2021. számú eljárás során feltárt jogsértés esetében a figyelmeztetés nem arányos és visszatartó erejű szankció, ezért bírság kiszabása szükséges.

A Hatóság mindenekelőtt figyelembe vette, hogy a Kérelmezett által elkövetett jogsértés az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (5) bekezdés b) pontja szerint a magasabb összegű bírságkategóriába tartozó jogsértésnek minősül, mivel az az érintetti jog sérelmével járt.

A Hatóság jelen eljárásban az ítélet megállapításai nyomán figyelembe vette továbbá azt, hogy a Kérelmezőről kezelt és a kérelmére részére kiadandó adatok jogvitás eljárásban a Kérelmezett részéről való felhasználása a Kérelmezett olyan joga, amelyet peres félként szabadon gyakorolhat, annak – az ítéletnek megfelelően – az adatvédelmi bírság meghatározásakor nincs relevanciája. Így a bírságkiszabás körében bírságnövelő körülmények közül ezt a pontot mellőzte.

A Hatóság a bírságkiszabás során az alábbi körülményeket bírságnövelő körülményként értékelte:

- a jogsértés súlyosnak minősül, mert az adatkezelés kihatással volt a Kérelmező jogviszonyának megszűnésére, és a Kérelmezőnek nem volt tudomása a rá vonatkozó adatok kezeléséről [GDPR 83. cikk (2) bekezdés a) pont];
- a megállapított adatvédelmi jogsértés a személyes adatok különleges kategóriáit érinti [GDPR 83. cikk (2) bekezdés g) pont].

A Hatóság a bírságkiszabás során az alábbi körülményeket bírságcsökkentő körülményként értékelte:

- gondatlanságra utal az, hogy a Kérelmezett téves jogértelmezéssel helytelenül ítélte meg, milyen okok alapozzák meg a hozzáférési jog korlátozását [GDPR 83. cikk (2) bekezdés b) pont];
- a Kérelmezett első alkalommal sértette meg adatvédelmi hatósági eljárásban megállapítottan a GDPR rendelkezéseit, korábban releváns jogsértést nem követett el [GDPR 83. cikk (2) bekezdés e) pont]. Az 5808/2020/V. ügy szerinti jogsértés vizsgálati eljárásban került megállapításra, ezért ez jelen ügyben nem volt releváns.

A Hatóság figyelembe vette továbbá, hogy

- a jogsértés egyetlen személyt érintett [GDPR 83. cikk (2) a) pont];
- olyan intézkedés, amelyet az adatkezelő a kár enyhítése érdekében maga tett, az eljárásban nem nyert bizonyítást. [GDPR 83. cikk (2) c) pont];
- a Kérelmezett eleget tett a Hatóság felé fennálló együttműködési kötelezettségének [GDPR 83. cikk (2) bekezdés f) pont].

A Hatóság a bírságkiszabás során nem tartotta relevánsnak a GDPR 83. cikk (2) bekezdés d), h), i), j), k) pontja szerinti körülményeket, mivel azok a konkrét ügy kapcsán nem értelmezhetők.

A Hatóság tehát a Fővárosi Törvényszék ítéletében foglaltaknak megfelelően azt, hogy a Kérelmezett az adatkezelést jogvitás eljárásban a Kérelmező ellenében használta, nem értékelte a Kérelmezett terhére bírságnövelő körülményként. Ugyanakkor az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2) bekezdés c) pontjának körében értékelendő szempontot, miszerint tett-e és milyen intézkedéseket az adatkezelő az érintetett ért kár enyhítésében, a Hatóságnak továbbra is figyelembe kellett vennie. Mivel ilyen intézkedés az eljárásban nem nyert bizonyítást, erre tényre a Hatóság a bírság összegének meghatározásakor tekintettel volt.

A bírság összegét a Hatóság jogszabályon alapuló mérlegelési jogkörében eljárva határozta meg. A bírság az Infotv. 61. § (4) bekezdés b) pontja alapján a költségvetési szervre kiszabható maximális bírságösszeg 2,5 %-a.

IV. Egyéb kérdések

Az Infotv. 38. § (2) bekezdése szerint a Hatóság feladata a személyes adatok védelméhez, valamint a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jog érvényesülésének ellenőrzése és elősegítése, továbbá a személyes adatok Európai Unión belüli szabad áramlásának elősegítése. Ugyanezen § (2a) bekezdése szerint az általános adatvédelmi rendeletben a felügyeleti hatóság részére megállapított feladat- és hatásköröket a Magyarország joghatósága alá tartozó jogalanyok tekintetében az általános adatvédelmi rendeletben és e törvényben meghatározottak szerint a Hatóság gyakorolja.

A Hatóság illetékessége az ország egész területére kiterjed.

A határozat az Ákr. 80-81. §-án és az Infotv. 61. § (1) bekezdésén alapul. A határozat az Ákr. 82. § (1) bekezdése alapján a közlésével véglegessé válik. Az Ákr. 112. §-a, 116. § (1) bekezdése, illetve a 114. § (1) bekezdése alapján a határozattal szemben közigazgatási per útján van helye jogorvoslatnak.

* * *

A közigazgatási per szabályait a Kp. határozza meg. A Kp. 12. § (1) bekezdése alapján a Hatóság döntésével szembeni közigazgatási per törvényszéki hatáskörbe tartozik, a perre a Kp. 13. § (3) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján a törvényszék hatáskörébe tartozó perben a jogi képviselőt kötelező. A Kp. 39. § (6) bekezdése szerint a keresetlevél benyújtásának a közigazgatási cselekmény hatályosulására halasztó hatálya nincs.

A Kp. 29. § (1) bekezdése és erre tekintettel a Pp. 604. § szerint alkalmazandó, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdés b) pontja szerint az ügyfél jogi képviselője elektronikus kapcsolattartásra Kérelmezett.

A keresetlevél benyújtásának idejét és helyét a Kp. 39. § (1) bekezdése határozza meg. A tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről szóló tájékoztatás a Kp. 77. § (1)-(2) bekezdésén alapul. A közigazgatási per illetékének mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése határozza meg. Az illeték előzetes megfizetése alól az Itv. 59. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdés h) pontja mentesíti az eljárást kezdeményező felet.

Ha az előírt kötelezettségek teljesítését a Kérelmezett ügyfél megfelelő módon nem igazolja, a Hatóság úgy tekinti, hogy a kötelezettségeket határidőben nem teljesítette. Az Ákr. 132. §-a szerint, ha a Kérelmezett a hatóság végleges döntésében foglalt kötelezésnek nem tett eleget, az végrehajtható. Az Ákr. 133. §-a értelmében a végrehajtást - ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik - a döntést hozó hatóság rendeli el. Az Ákr. 134. §-a értelmében a végrehajtást - ha törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben helyi önkormányzat rendelete másként nem rendelkezik - az állami adóhatóság foganatosítja. Az Infotv. 61. § (7) bekezdése alapján a Hatóság határozatában foglalt, meghatározott cselekmény elvégzésére, meghatározott magatartásra, tűrésre vagy abbahagyásra irányuló kötelezés vonatkozásában a határozat végrehajtását a Hatóság foganatosítja.

Kelt: Budapest, az elektronikus aláírás szerint

Dr. Péterfalvi Attila
elnök
c. egyetemi tanár